

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-74- 54/(6)/12/CS

Warszawa, dn. 18 lipca 2012 r.

DECYZJA DIH – 2 Nr 57/2012

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 7 ust. 1 pkt 1, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. nr 169, poz. 1200 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej zobowiązania przedsiębiorcy Barbary Tyliż prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Stacja Paliw Hurt – Detal w miejscowości Noć, do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek podstawowych oleju napędowego o numerach 1131/11/4750 i 0001/12/4750, niespełniających wymagań jakościowych, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 48/2012 z dnia 25 maja 2012 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 6 czerwca 2012 r. przedsiębiorca Barbara Tyliż prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Stacja Paliw Hurt – Detal w miejscowości Noć (dalej: Przedsiębiorca lub Strona), złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 48/2012 z dnia 25 maja 2012 r.

Opierając się na wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy, Prezes UOKiK stwierdził, że pobrana w dniu 14 grudnia 2011 r. próbka oleju napędowego (o numerze próbki podstawowej 1131/11/4750) nie spełniała wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2008 r. Nr 221, poz. 1441), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na zawyżoną temperaturę oddestylowania 95% (V/V), wynoszącą 400,2 °C przy wymaganiach max. 360 °C.

Opierając się na wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy, Prezes UOKiK stwierdził, że pobrana w dniu 4 stycznia 2012 r. próbka oleju napędowego (o numerze próbki podstawowej 0001/12/4750) nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zawyżoną temperaturę oddestylowania 95% (V/V), wynoszącą 390,2 °C przy wymaganiach max. 360 °C.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. Nr 169, poz. 1200 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, Zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zobowiązał Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek podstawowych oleju napędowego o numerach 1131/11/4750 i 0001/12/4750.

W piśmie z dnia 6 czerwca 2012 r. Strona wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 48/2012 z dnia 25 maja 2012 r.

Pismem z dnia 20 czerwca 2012 r., Przedsiębiorca został poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w

postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności przedstawionych przez stronę argumentów, stwierdził, iż brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji zobowiązującej Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej oleju napędowego.

Podstawą do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbek oleju napędowego, były wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy, Które wykazały, że:

- pobrana w dniu 14 grudnia 2011 r. próbka oleju napędowego (o numerze próbki podstawowej 1131/11/4750) nie spełniała wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zawyżoną temperaturę oddestylowania 95% (V/V), wynoszącą 400,2 °C przy wymaganiach max. 360 °C;
- pobrana w dniu 4 stycznia 2012 r. próbka oleju napędowego (o numerze próbki podstawowej 0001/12/4750) nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zawyżoną temperaturę oddestylowania 95% (V/V), wynoszącą 390,2 °C przy wymaganiach max. 360 °C.

W tym miejscu wypada także podkreślić, iż Strona nie skorzystała z możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbek kontrolnych.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach. Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych

określonych w ustawie, zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Stosownie do postanowień art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Na wstępie należy zauważyć, iż zarzuty podniesione przez Stronę w treści wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją nr DIH-2 Nr 48/2012 z dnia 25 maja 2012 r. zobowiązującą Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, odnoszą się de facto do postępowania zakończonego decyzją nr DIH-2 Nr 28/2012 z dnia 20 marca 2012 r. utrzymującą w mocy decyzję Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 26 stycznia 2012 r., (nr D/KO.NU.83613187.2011, D/KO.NU.8361.1.2012), zarządzającą wycofanie z obrotu 1992 litrów oleju napędowego. Niemniej jednak, z uwagi na podnoszone zarzuty dotyczące przebiegu kontroli, należy zauważyć co następuje.

Odnosząc się do zarzutów Strony naruszenia art. 15 ust. 4 ustawy o Inspekcji Handlowej, stanowiącego o przeprowadzeniu kontroli w sposób sprawny i możliwie niezakłócający funkcjonowania kontrolowanego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeanalizowaniu akt sprawy stwierdził, iż inspektorzy przeprowadzający kontrolę nie zakłócili nadmiernie pracy pracownika stacji. W piśmie Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu (sygn. D/KO.NU.8361.1.2012) z dnia 19 stycznia 2012 r. znajduje się wyjaśnienie, iż inspektorzy podłączyli sprzęt komputerowy do wolnego kontaktu oraz zajęli wolne biurko w biurze kontrolowanego. W protokole kontroli sporządzonym w dniu 4 stycznia 2012 r. znajduje się adnotacja, iż wszczęcie kontroli wstrzymano do czasu przybycia na stację osoby upoważnionej, która została poinformowana telefonicznie przez pracownika kontrolowanej stacji. W toku czynności kontrolnych w dniu 4 stycznia 2012 r. osoba upoważniona odmówiła przyjęcia protokołu z badań Nr 990/PP/2011 z dnia 20 grudnia 2011 r. w związku z czym została poinformowana, że ww. protokół zostanie przesłany pocztą wraz z pouczeniem o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej oraz w trakcie czynności kontrolnych opuściła stację paliw. Z pisma z dnia 19 stycznia 2012 r. (sygn. D/KO.NU.8361.1.2012) wynika, iż zachowanie osoby upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego podczas czynności kontrolnych, miało istotny wpływ na wydłużenie czasu trwania kontroli. Pracownik kontrolowanej stacji paliw odmówił zapoznania się ze sporządzonymi w trakcie kontroli dokumentami w związku z czym został on poinformowany, iż dokumenty z przeprowadzonej kontroli w dniu 4 stycznia 2012 r. zostaną przesłane kontrolowanej pocztą. Należałoby tutaj raczej stwierdzić, iż to zachowanie

kontrolowanego znacząco utrudniało pracę inspektorów Inspekcji Handlowej a zgodnie z art. 35 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania paliw kto uniemożliwia lub utrudnia inspektorowi przeprowadzenie kontroli, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Odnosząc się do zarzutów Strony naruszenia art. 25 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej poprzez nieokazanie przez inspektora upoważnienia do wydawania w imieniu Wojewódzkiego Inspektora postanowień o zabezpieczaniu oleju napędowego znajdującego się na stacji, należy zauważyć, iż są one bezzasadne. Postanowienie o zabezpieczeniu paliwa z dnia 4 stycznia 2012 r. zostało wydane przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej działającego w osobie inspektora Marka Pałaszyńskiego, upoważnionego do wydawania postanowień upoważnieniem nr 34 z dnia 10 sierpnia 2009 r. Inspektor ww. upoważnienie posiadał przy sobie podczas kontroli. Przedsiębiorca mógł zażądać okazania upoważnienia nr 34, jednakże nie uczynił tego podczas kontroli w dniu 4 stycznia 2012 r. Upoważnienie to zostało na prośbę Strony, okazane w trakcie kontroli w dniu 26 stycznia 2012 r.

Ponadto, Przedsiębiorca, pismem z dnia 13 stycznia 2012 r. został poinformowany, iż zgodnie z art. 10 Kpa (Dz. U. 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonym w tej sprawie materiałem w siedzibie Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Poznaniu Delegatura w Koninie. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia art. 28 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, poprzez brak pozostawienia próbki kontrolnej na przechowanie u kontrolowanego, należy podkreślić, iż przepisy ustawy o Inspekcji Handlowej nie mają w tym przypadku zastosowania. Kontrolę jakości paliw przeprowadza się na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200 ze zm.), które to przepisy są przepisami szczególnymi, w stosunku do ustawy o Inspekcji Handlowej. Zgodnie bowiem z art. 22 ust. 1 i 2 ustawy, inspektorzy niezwłocznie przekazują pobrane próbki do akredytowanego laboratorium, jedna z próbek stanowi próbkę kontrolną a drugą przeznacza się do badań, co miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia art. 29 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, iż są one bezzasadne. Należy podkreślić, iż Przedsiębiorca zarówno w piśmie z dnia 5 stycznia 2012 r. (sygn. D/KO.NU.8361.01.2012), w którym zapoznano go z wynikami badań próbki oleju

napędowego pobranego w dniu 14 grudnia 2011 r., jak i w piśmie z dnia 13 stycznia 2012 r. (sygn. D/KO.NU.8361.01.2012), w którym zapoznano go z wynikami badań próbki oleju napędowego pobranego do badań w dniu 4 stycznia 2012 r., został poinformowany, iż może złożyć wniosek o zbadanie próbki kontrolnej w zakresie kwestionowanego parametru w terminie 7 dni od otrzymania ww. pism. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Nie sposób pominąć także faktu, iż Przedsiębiorca wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji do czasu rozpatrzenia przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, skargi Strony z dnia 23 kwietnia 2012 r. na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 28/2012 z dnia 20 marca 2012 r. utrzymującą w mocy decyzję Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 26 stycznia 2012 r., (nr D/KO.NU.83613187.2011, D/KO.NU.8361.1.2012), zarządzającą wycofanie z obrotu 1992 litrów oleju napędowego. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał ten wniosek za bezzasadny.

W związku z powyższym wypada ponownie wyjaśnić, iż postępowanie zakończone decyzją nr DIH-2 Nr 48/2012 z dnia 25 maja 2012 r., dotyczy zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań oleju napędowego, podczas gdy postępowanie zakończone decyzją nr DIH-2 Nr 28/2012 z dnia 20 marca 2012 r., dotyczy wycofania z obrotu oleju napędowego. W kontekście wniosku Strony o wstrzymanie wykonania decyzji, związek obydwu postępowań ma charakter pozorny. Przedsiębiorca nie kwestionuje bowiem samych wyników badań laboratoryjnych. A zatem, nawet gdyby przyjąć założenie, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny uchylił decyzję nr DIH-2 Nr 28/2012 z dnia 20 marca 2012 r. zarządzającą wycofanie z obrotu oleju napędowego, na Stronie nadal będzie ciążył obowiązek wynikający z decyzji nr DIH-2 Nr 48/2012 z dnia 25 maja 2012 r., dotyczący uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, gdyż poza sporem pozostaje fakt, iż Przedsiębiorca oferował olej napędowy niespełniający wymagań jakościowych.

Ponadto należy zauważyć, iż Strona wnosząc o wstrzymanie wykonania decyzji, nie wskazuje podstawy prawnej tego wniosku.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez Stronę w toku postępowania odwoławczego, że decyzja nr DIH-2 Nr 48/2012 z dnia 25 maja 2012 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Wiceprezes

Małgorzata Kozak

Otrzymuje:

Barbara Tyliż, Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Stacja Paliw Hurt – Detal, Noć, 62-619 Sadlno.